

Győr, 1906. február 25. – Budapest, 1986. november 17.

Kisiparoscsládból származott. A győri állami főreáliskolában érettségizett, majd 1924-ben Párizsba utazott és 1927-ben az École des Hautes Études Sociales-en oklevelet szerzett és elvégezte a párizsi újságíró-főiskolát is. Hazatérése után az Est-lapok győri tudósítója. 1929-től a győri Kerületi Kereskedelmi és Iparkamara alkalmazottja, 1935-ben kinevezték kamarai fogalmazónak és önálló iparügyi előadóként dolgozott. 1939-ben a zsidótörvények miatt állását elvesztette. 1935-ben belépett a Független Kisgazdapártba. 1943-ban a Pesti Izraelita Hitközség alkalmazottja lett. 1944. március 20-án letartóztatták, internálták, majd több koncentrációs táborba hurcolták. 1945 szeptemberében visszatért Magyarországra. Előbb a Magyar Textilgyárosok Országos Egyesülete titkára, majd az Elhagyott Javak Kormánybiztosságának osztályvezetője lett. 1946. januártól az Újjáépítési Minisztérium miniszteri tanácsosa, 1948. februártól az Anyag- és Árhivatal elnöke, majd a Mézforgalmi Nemzeti Vállalat vezérigazgatója. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési és az 1947. augusztusi országgyűlési választásokon az FKGP nagy-budapesti és országos listáján indult, mindkét alkalommal pótképviselőnek választották. Behívására 1946. szeptember 12-én illetve 1948. november 16-án került sor. 1948 márciusában az FKGP Elnöki Tanácsa kinevezte a párt újjászervezett gazdasági bizottságába. 1964. március és 1968. április között a Hazafias Népfront Országos Tanácsának a tagja volt.